

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1970	Κυριακὴ Α' Λουκᾶ (Λουκ. 5,1-11) 25 Σεπτεμβρίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἐπιμονὴ στὴ δουλειά

«Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν» (Λουκ. 5,4)

Ὁ Πέτρος, ἀγαπητοί μου, καὶ ἡ συνοδεία του **δούλεψαν ὅλη τὴ νύχτα** στὴ λίμνη Γεννησαρὲτ ρίχνοντας τὰ δίκτυα τους. Ἄγρυπνοι στὸ σκοτάδι, κινουῦνταν μὲ τὸ ψαροκάικό τους πάνω στὰ νερὰ τῆς λίμνης δεξιὰ κι ἀριστερά· ἄλλαζαν μέρος, ἐπιχειροῦσαν καὶ πάλι ἐπιχειροῦσαν, δοκίμαζαν καὶ πάλι δοκίμαζαν, πότε ἐδῶ - πότε ἔκει. Καὶ κάθε φορὰ πού ἔρριχναν τὰ δίκτυα διατηροῦσαν τὴν ἐλπίδα πῶς κάτι θὰ πιάσουν. Ἀλλὰ ματαιῶς. **Κόπος πολὺς καὶ ἀποτέλεσμα μηδέν.** Τὰ δίκτυα κάθε φορὰ ἀνασύρονταν ἀδειανά, ὅπως θὰ πῆ σὲ λίγο ὁ ἴδιος ὁ Πέτρος στὸ Χριστό.

Τὸ πρωὶ ὁ Χριστὸς τοὺς βρίσκει ἐκεῖ στὴν παραλία, κατάκοπους, νὰ ξεπλένουν τὰ δίκτυα καὶ γνωρίζοντας ὁ παντογνώστης πῶς πέρασαν τὴ νύχτα **τοὺς λυπᾶται.**

Ἐν τῷ μεταξύ μαζεύτηκε ἐκεῖ κόσμος, ἀπ' τὴν ἐπιθυμία πού εἶχανε ν' ἀκοῦνε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος τότε μπῆκε στὸ καΐκι τοῦ Πέτρου. Τοῦ εἶπε νὰ τὸ ἀπομακρύνῃ λίγο ἀπ' τὴ στεριά, ὥστε νὰ τὸν βλέπουν καὶ νὰ τὸν ἀκοῦνε ὅλοι, **ἔκανε τὸ μικρὸ ἐκεῖνο караβάκι ἄμβωνα,** καὶ καθιστὸς πάνω σ' αὐτὸ δίδασκε ἀπὸ ἔκει τὸ πλῆθος, πού εἶχε πλημμυρίσει τὴν ἀκρογιαλιά. Μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε τὴν ὠραία αὐτὴ σκηνή;

Ὁ Κύριος δὲν ξέχασε τὸν ἄκαρπο κόπο τῶν ἀπλοϊκῶν ψαράδων. Ὅταν τελείωσε τὴν ὁμιλία του εἶπε στὸν Πέτρο· **«Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν»**, δηλαδῆ· Γύρισε πάλι στὰ βαθειὰ καὶ **ρίξτε τὰ δίκτυα σας** νὰ ψαρέψετε (Λουκ. 5,4). Ὁ Πέτρος, ἄπνοος καὶ κουρασμένος μὰ κι ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὴν ἄκαρπη ἐργασία μιᾶς ὀλόκληρης νύχτας, δὲν εἶχε τώρα ὄρεξι νὰ συνεχίσῃ αὐτὴ τὴ δουλειά, μέσα στὴν ἡμέρα καὶ μὲ τὸν ἥλιο· ἀλλ' ἀφοῦ τὸν διατάζει ὁ Χριστός, ὁ **«ἐπιστάτης»** καὶ κυβερνήτης τοῦ παντός,

θὰ ὑπακούσῃ. Λέει στὸν Κύριο μὲ εὐλικρίνεια· **«Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸν δίκτυον»** (ἐ.ἀ. 5,5). Ὅλη τὴ νύχτα δηλαδῆ, τότε πού ξέρουμε ὅτι εἶνε ὁ κατάλληλος καιρὸς γιὰ ψάρεμα, παρ' ὅλο τὸν κόπο μας δὲν πιάσαμε οὔτε λέπι· τώρα, μὲ τὸ φῶς, κανονικὰ δὲν γίνεται ψάρεμα· ἀλλ' ἀφοῦ τὸ λὲς ἐσύ, Κύριε, θὰ ὑπακούσω στὸ λόγο σου καὶ θὰ ρίξω τὸ δίκτυ.

Καὶ ὑπακούει πράγματι μὲ παιδικὴ ἀφέλεια σὲ μιὰ παράλογη κατὰ ἄνθρωπον ἐντολή, βάζοντας κατὰ μέρος τοὺς κανόνες τῆς ἀλιείας. Καὶ τότε –ὦ τοῦ θαύματος–, ὅ,τι δὲν κατῴρθωσε ἢ προσπάθεια μιᾶς ὀλόκληρης νύχτας, τὸ κατορθώνει τώρα **ἡ δουλειὰ λίγης ὥρας.** Τὰ δίκτυα συλλαμβάνουν **«πλῆθος ἰχθύων πολὺ»** (ἐ.ἀ. 5,6). Τόσο πολλὰ ἦταν τὰ ψάρια, λέει τὸ εὐαγγέλιο, ὥστε τὸ δίκτυ τους σχιζόταν· γι' αὐτὸ κάλεσαν καὶ τοὺς συνεταίρους τους, τοὺς γιουὺς τοῦ Ζεβεδαίου, νὰ ῥθοῦν μὲ τὸ ἄλλο καΐκι νὰ τοὺς βοηθήσουν. Καὶ σὲ λίγο κατάφορτα γυρίζουν στὴν παραλία καὶ τὰ δυὸ ψαροκάικα.

Μπροστὰ σὲ τέτοια **θαυμαστὴ ἀλιεία** κατάπληξις κατέλαβε τὸν Πέτρο καὶ τοὺς συντρόφους τους· **«θάμβος περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἧ συνέλαβον»** (ἐ.ἀ. 5,9).

Τί μᾶς διδάσκει, ἀγαπητοί μου, τὸ θαῦμα αὐτὸ τοῦ Κυρίου; διότι κάθε λόγος τῆς ἁγίας Γραφῆς ἔχει σκοπὸ, ἔχει γραφῆ **«πρὸς νοθεσίαν ἡμῶν»** (Α' Κορ. 10,11). Ὁ προσεκτικὸς μελετητῆς καὶ τοῦ θαύματος αὐτοῦ πολλὰ ἔχει νὰ διδαχθῆ ἀπὸ αὐτό, ἀλλὰ ἐγὼ τώρα θέλω νὰ ἐλκύσω τὴν προσοχή σας στὸ ἐξῆς σημεῖο.

Στὸ ἔργο, πού μᾶς ἔχει τάξει ὁ Κύριος, ἐμεῖς **πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα μὲ ἐπιμονή,** χω-

ρίς ν' αφήνουμε να μᾶς νικήση ἡ ἀπογοήτευσι ἀπὸ τὶς ἀποτυχίες πού κάθε ἔργο θὰ συναντᾷ ἐμπρὸς τοῦ πάντοτε. Πιστοὶ στὸν Κύριο, νὰ ἐργαζώμεθα σήμερα, νὰ ἐργασθοῦμε αὔριο, νὰ ἐργαζώμεθα πάντα, καὶ ὁ Κύριος δὲν θὰ μᾶς στερήσῃ τὴν θεία του εὐλογία. Ἄλλ' ἄς δώσουμε λίγο περισσότερες ἐξηγήσεις μὲ μερικὰ παραδείγματα.

Εἶσαι **γονιός**; Ὁ Κύριος λοιπὸν σοῦ ἔχει ἀναθέσει τὸ ἔργο τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδιῶν. Ἔχεις ὑποχρέωσι νὰ καλλιεργήσῃς μὲ κάθε ἐπιμέλεια τὶς ψυχὰς τῶν παιδιῶν πού σοῦ ἐμπιστεύθηκε. Καὶ εἶνε ἀλήθεια ὅτι τὰ καλλιεργεῖς. Ἄλλὰ τί; Σ' ἀκούω νὰ λὲς στὸ Χριστὸ ὅπως ὁ Πέτρος· Κύριε, συμβούλεψα, δίδαξα, μάλωσα, τιμώρησα, τὰ πάντα μεταχειρίστηκα γιὰ νὰ γίνουν τὰ παιδιά μου καλοὶ Χριστιανοί· οἱ κόποι μου ὅμως πᾶνε χαμένοι, τὰ παιδιά μου ἐξακολουθοῦν τὴν πορεία τους πρὸς τὸ κακό... Καὶ ὁ Κύριος ἀπαντᾷ· «Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην». Δηλαδή· πατέρα καὶ μάνα, εἰργαστήκατε, δὲν τὸ ἄρνούμαι. Πολλὰ μαρτυροῦν τὴν ἐργασία σας. Ἄλλ' ἐπιθυμῶ νὰ μὴ τὴν σταματήσητε. Συνεχίστε τὴν. Ἐργαστήτε ρίχνοντας τὰ δίκτυα τῆς ἀγωγῆς στὸ βάθος τῶν ψυχῶν τῶν παιδιῶν σας, καὶ ἐγὼ θὰ σᾶς βοηθήσω. Ὅ,τι δὲν κατώρθωσαν συμβουλές καὶ κόποι σας πολλῶν ἐτῶν, μπορεῖ νὰ τὸ κατορθώσῃ μία ἀκόμη προσπάθεια καὶ ἓνας νέος μικρὸς κόπος σας. Ἐργαστήτε λοιπὸν μὲ ἐπιμονή.

Εἶσαι **ποιμένας** τῆς Ἐκκλησίας μας, ἱερεὺς, πνευματικὸς πατέρας, διδάσκαλος, κατηχητής, ἱεροκήρυκας; Ὁ Κύριος σοῦ ἀνέθεσε τὸ λεπτὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν. Ὡ πόσο βαρὺ καὶ κοπιαστικὸ εἶνε τὸ ἔργο αὐτό! Πολλὲς φορές «δι' ὅλης τῆς νυκτός», σὰν ἄλλος Πέτρος, θὰ ρίχνῃς τὰ ἀποστολικά σου δίκτυα, θὰ ἀγρυπνῇς, θὰ καταβάλλῃς κόπους πολλούς, καὶ ἐν τούτοις τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κόπων σου θὰ εἶνε μηδαμινό, ἢ μᾶλλον θὰ σοῦ φαίνεται μηδαμινό. Ἀδελφέ μου, μὴ ἀπογοητευθῆς, μὴ σταματήσῃς τὴν ἐργασία, μὴν ἀδρανήσῃς! Ἄκουσε τὸν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος μυστικὰ λαλεῖ στὴν καρδιά σου καὶ σοῦ λέει· «Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην». Εἶνε τάχα ἀνάγκη νὰ σοῦ ἐξηγήσω τί σημαίνει γιὰ σένα ἡ προτροπὴ τοῦ Κυρίου; Μόνον μὲ μιὰ κατασκευαστικὴ προσευχὴ στὸν Κύριο μποροῦμε νὰ καταλάβουμε τί σημαίνουν γιὰ μᾶς τοὺς κληρικούς οἱ λόγοι αὐτοὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τί ἀπαιτεῖ ἀπὸ μᾶς ἐκεῖνος.

Ἄλλὰ δὲν εἶσαι ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας,

εἶσαι ἓνας ἀπλὸς **Χριστιανός**; Καὶ σ' ἐσένα ἔχει ἀναθέσει ἔργο σπουδαιότατο ὁ Κύριος, τὸ ἔργο τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς σου. Τὴν ψυχὴ σου πρέπει νὰ καλλιεργήσῃς, γιὰ τὴν ψυχὴ πρέπει νὰ κοπιήσῃς. –Κοπιάζω, μοῦ ἀπαντᾷς. Ῥίχνω κ' ἐγὼ τὰ δίκτυα τῆς προσευχῆς χρόνια τώρα, μὰ μοῦ φαίνεται ὅτι πάντοτε ἀνασύρονται κενά. Τὰ πάθη μὲ κυριεύουν, οἱ πειρασμοὶ μὲ συγκλονίζουν. Τί ὠφελήθηκα πού τόσα χρόνια ἐργάζομαι, ἀφοῦ δὲν βλέπω μέσα στὸν ἑαυτό μου μιὰ πνευματικὴ προκοπή; Μηδὲν οἱ προσευχές μου, μηδὲν οἱ νηστείες μου, μηδὲν τὰ διαβάσματά μου, μηδὲν οἱ ἀσκήσεις μου οἱ πνευματικές. Δὲν ἀξίζει νὰ πῶ κ' ἐγὼ αὐτὸ πού εἶπε ὁ Πέτρος, «Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτός κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν»;... Εἶπες, ἀδελφέ μου, τὰ παράπονά σου; Ἄκουσε λοιπὸν τώρα καὶ τὴ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ Χριστοῦ πού σοῦ ἀπαντᾷ ὅπως καὶ στὸν Πέτρο· «Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην». Ξαναγύρισε δηλαδὴ καὶ συνέχισε ὅλα αὐτὰ· κοπίασε ἀκόμη περισσότερο. Ῥίξε γιὰ ἑκατοστὴ καὶ γιὰ χιλιοστὴ φορὰ τὰ πνευματικά σου δίκτυα. Δὲν τὸ κατάλαβες; θέλω νὰ δοκιμάσω τὴν πίστι σου, τὴν ὑπακοή σου, τὴν ὑπομονή σου καὶ τὴν ἐπιμονή σου. Κι ὅταν δῶ ἐγὼ τὶς ἀρετές σου, δὲν θ' ἀργήσω νὰ σὲ βραβεύσω καὶ νὰ σὲ εὐλογήσω πλοῦσια. Θὰ δῆς τότε σὲ μιὰ στιγμή νὰ ἀμείβωνται κόποι σου πολλῶν ἐτῶν καὶ θὰ χαίρεσαι γιὰ τὸ πλῆθος τῶν εὐλογιῶν μου.

Ἐπιμονή λοιπόν, ἀγαπητοί μου, ἐπιμονὴ ἐπάνω στὴ δουλειά μας ζητάει ὁ Κύριος. Χωρὶς τὴ δύναμι αὐτῆ, τῆς ἐπιμονῆς, **κανένα ἔργο δὲν μπορεῖ ν' ἀποπερατωθῇ**. «*Τῇ ἐπιμονῇ πάντα δοῦλα γίνονται*», ὅλα ὑποτάσσονται, λέει ἔνα γνωμικό. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ γεωργοῦ κάνει καὶ τὸ βράχο νὰ τινάξῃ ρόδα, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ψαρᾶ κάνει τὴ θάλασσα νὰ τοῦ παραδώσῃ ὅ,τι κρύβει, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ κυνηγοῦ τὸν ἀμείβει μὲ τὸ θήραμα, ἡ ἐπιμονὴ τοῦ γλύπτη μεταβάλλει τὸ ἄμορφο μάρμαρο σὲ ἄγαλμα, ἐπιμονὴ τοῦ ἐρευνητοῦ ἐκπορθεῖ τὶς πύλες τῆς γνώσεως.

Ἐὰν ἡ ἐπιμονὴ στὸ κακὸ εἶνε ἀμάρτημα, ἡ ἐπιμονὴ στὸ καλὸ, ὅποιοδῆποτε καλὸ, ἀποτελεῖ **ἀρετὴ** σπουδαία καὶ ἀξιοζήλευτη. Διότι ἡ ἐπιμονὴ σὲ κάθε θεάρεστο σκοπὸ, ἐὰν τὴν δοῦμε κατὰ βάθος, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ μιὰ συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπη **ὑπακοή** στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

Μακάριοι ὅσοι ἔχουν αὐτὴ τὴν ἀρετὴ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**